

**Do Najczcigodniejszych
Księży Kardynałów, Arcybiskupów i Biskupów Polskich**

**na ręce Jego Ekscelencji Księdza Tadeusza Wojdy
Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego
Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski**

List otwarty katolików polskich

Najczcigodniejsi Księża Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi Polscy!

Duchowi Świętemu i Wam, Pasterzom Polski, dziękujemy za wybór Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski. Członkowie Episkopatu zapewne dobrze to rozumieją, że wierni nie mogą postrzegać absurdałnego ataku na osobę Przewodniczącego KEP inaczej, niż jak podstępny próbę podważenia tego wyboru.

Wobec ataku na kolejnego już Pasterza – ataku polegającego na rozpowszechnianiu nieudowodnionych, a nawet nie uprawdopodobnionych oskarżeń, tym razem szkalujących także Przewodniczącego KEP, w tym wobec żądań sankcji personalnych, zmian prawa kanonicznego czy dopuszczenia osób nieuprawnionych do rozpatrywania spraw Kościoła – zauważamy, że działania takie mają na celu obezwładnienie Kościoła przez wywołanie nieufności, zamętu i oddzielenie Kościoła od Narodu.

Forma i sposób tych działań w oparciu o nieudowodnione zarzuty, przy pogwałceniu obowiązującego porządku prawnego, odpowiadają znanym z przeszłości aktom walki z Kościołem. Dzieje się to nieprzypadkowo w tym samym czasie, w którym trwa nadużywanie procedur prawnych Państwa przeciw osobom, które występują publicznie w obronie moralności i prawa, a w tym w obronie prawa człowieka do życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Przypominamy, że ustępowanie Pasterzy z urzędów pod presją tumultu przeciw nim wznieconego jest, w zależności od okoliczności, albo *niedokonane*, albo podlega *unieważnieniu* (Kanon 125 KPK). Oczekujemy jednak, że Pasterze, powołani do obrony Owczarni Pańskiej, nie będą *działać pod wpływem ciężkiej bojaźni niesprawiedliwie wywołanej*.

Prosimy Konferencję Episkopatu Polski o: po pierwsze, przypomnienie całemu Ludowi Bożemu w Polsce, że każdy czyn uderzający w dobro osoby czy wspólnoty ludzkiej godny jest najwyższego ubolewania i potępienia. Pożądaną drogą naprawiania zła w życiu ludzkim, a zwłaszcza w Kościele, jest przede wszystkim nawrócenie do Boga i pokuta złoczyńcy, odpowiednia do rozmiarów popełnionego zła. Prosimy o przypomnienie, że Kościół, sam wyjaśniając zarzuty przestępstw i stosując sankcje w sposób przewidziany przez prawo kanoniczne, uznaje też prawo Państwa do wyjaśniania tych zarzutów i stosowania sankcji według zasad prawem przewidzianych.

Po drugie, prosimy o przypomnienie całemu Ludowi Bożemu, że Kościół wyraźnie rozróżnia potępienie czynu od potępienia osoby. W sakramencie pokuty podstawą działania Kościoła jest uznanie winy własnej przez nawracającego się grzesznika, którego Kościół, udzieloną sobie władzą, podnosi ze stanu duchowego upadku. Natomiast wobec zarzutów publicznych winy ma być dowiedziona osobie oskarżonej, którą do czasu udowodnienia winy

